

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 124/12
Luxembourg, 4. oktobra 2012

Sodba v zadevi C-22/11
Finnair Oyj proti Timyju Lassooyu

Letalski prevoznik mora potnikom plačati odškodnino, če jim je bilo vkrcanje zavrnjeno zaradi prerazporeditve njihovega leta po stavki, ki je na letališču potekala dva dni pred tem

Odškodnina za zavrnitev vkrcanja se ne nanaša le na primere, ko je število rezervacij preveliko, temveč tudi na zavrnitve iz drugih razlogov, na primer zaradi operativnih težav

Uredba o odškodnini in pomoči potnikom¹ priznava nekatere pravice letalskim potnikom, ki odhajajo z letališča na ozemlju države članice ali so namenjeni nanj. „Zavrnitev vkrcanja“ opredeljuje kot zavrnitev prevoza potnikom proti njihovi volji, čeprav so se pravočasno prijavili na let in imajo potrjeno rezervacijo. Vendar ta uredba določa primere, ko prevoznik tako zavrnitev lahko upraviči. Če ne gre za tak primer, pa imajo potniki pravico do takojšnje odškodnine, do povračila stroškov za vozovnico ali do spremembe poti do njihovega končnega namembnega kraja in do oskrbe med čakanjem na naslednji let.

Redni let družbe Finnair na progi Barcelona–Helsinki ob 11.40 je moral biti 28. julija 2006 odpovedan zaradi stavke osebja na barcelonskem letališču. Družba Finnair se je odločila prerazporediti svoje poznejše lete, da potniki na tem letu ne bi čakali predolgo. Tako so bili potniki tega leta naslednji dan (29. julija 2006) vkrcani na let za Helsinke ob isti uri in na posebej organiziran let ob 21.40. Zaradi te prerazporeditve je moral del potnikov, ki so kupili vozovnico za let 29. julija 2006 ob 11.40, počakati na redni let za Helsinke 30. julija 2006 ob 11.40 in na let ob 21.40, posebej organiziran ob tej priložnosti. Prav tako so morali nekateri potniki, kot je T. Lassooy, ki so kupili vozovnico za let 30. julija 2006 ob 11.40 in ki so se želeli vkrcati v skladu s pogoji, leteti v Helsinke s posebnim letom istega dne ob 21.40. Ti potniki niso prejeli nikakršne odškodnine od družbe Finnair.

T. Lassooy je menil, da mu je družba Finnair neutemeljeno zavrnila vkrcanje, zato je vložil tožbo pri finskem sodišču, s katero je zahteval, da se letalski družbi naloži, naj mu plača odškodnino 400 EUR, kot je določena z Uredbo za lete znotraj Skupnosti nad 1500 kilometrov.

V teh okoliščinah Korkein oikeus (vrhovno sodišče, Finska), ki v zadevi odloča na zadnji stopnji, Sodišče sprašuje o obsegu pojma „zavrnitev vkrcanja“ in o tem, ali se lahko letalski prevoznik sklicuje na izredne razmere, da veljavno zavrne vkrcanje potnikom na letih, ki so poznejši od tistega, ki je bil zaradi takih razmer odpovedan, in da je oproščen obveznosti plačila odškodnine potnikom, ki so bili predmet take zavrnitve.

Sodišče v današnji sodbi meni, da se **pojmem „zavrnitev vkrcanja“ nanaša ne le na zavrnitev vkrcanja zaradi prevelikega števila rezervacij, temveč tudi na zavrnitve vkrcanja iz drugih razlogov, na primer zaradi operativnih težav.**

Taka razlaga ne izhaja le iz besedila Uredbe, temveč tudi iz cilja, ki ga ta uresničuje, in sicer zagotavljanja visoke ravni varstva letalskih potnikov. Zakonodajalec Unije je namreč za zmanjšanje

---

¹ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

prevelikega števila potnikov, ki jim je vkrcanje zavrnjeno proti njihovi volji, leta 2004 sprejel novo ureditev, s katero se je pojmu zavrnitev vkrcanja priznal širši pomen, ki zajema vse primere, v katerih letalski prevoznik zavrne prevoz potnika. Torej bi omejevanje obsega pojma „zavrnitev vkrcanja“ samo na primere, ko je število rezervacij preveliko, v praksi povzročilo občutno zmanjšanje varstva, ki se priznava potnikom, pri čemer bi bilo zanje, čeprav se znajdejo v položaju, za katerega niso krivi, izključeno vsakršno varstvo, kar pa bi bilo v nasprotju s ciljem zakonodajalca.

Poleg tega Sodišče trdi, da **nastanek izrednih razmer – kot je stavka – zaradi katerih letalski prevoznik prerazporedi poznejše lete, ne more upravičiti zavrnitve vkrcanja in tega prevoznika ne more oprostiti obveznosti plačila odškodnine potnikom**, ki jim je bilo zavrnjeno vkrcanje na enega od teh poznejših letov.

Uredba na eni strani v zvezi s tem določa primere, v katerih je zavrnitev vkrcanja upravičena, kot so zdravstveni in varnostni razlogi ter razlogi, ki so povezani z varovanjem, ali neustrezne potne listine. Vendar Sodišče meni, da zavrnitev vkrcanja, kakršna je ta v obravnavani zadevi, ne spada med te razloge, saj razloga za zavrnitev ni mogoče pripisati potniku.

Ta položaj pa naj bi bil primerljiv z zavrnitvijo vkrcanja zaradi začetnega prevelikega števila rezervacij, ki jih prevoznik sprejme iz ekonomskih razlogov. Tako je družba Finnair predodelila sedež T. Lassooya, da je omogočila prevoz drugim potnikom, pri čemer je sama izbirala med več potniki, ki jih je bilo treba prepeljati.

Čeprav je bila ta predodelitev opravljena, da potniki na letih, ki so bili odpovedani zaradi stavke, ne bi čakali predolgo, se družba Finnair ne more sklicevati na interes drugih potnikov, da bi znatno razširila primere, v katerih lahko upravičeno zavrne vkrcanje. Nujna posledica take razširitve bi bila, da bi bili potniki na poznejših letih brez vsakršnega varstva, kar bi bilo v nasprotju s ciljem, ki ga uresničuje Uredba.

Na drugi strani je iz Uredbe razvidno, da letalskemu prevozniku odškodnine ni treba plačati, če je let odpovedan zaradi „izrednih razmer“, to je razmer, ki se jim ne bi bilo mogoče izogniti, tudi če bi bili sprejeti vsi ustrezni ukrepi. Tak naj bi bil položaj potnikov, ki jim je bilo vkrcanje zavrnjeno na dan stavke. Vendar zakonodajalec Unije ni predvidel, da bi bilo mogoče odškodnino, ki jo je treba plačati potnikom, ki jim je bilo vkrcanje zavrnjeno proti njihovi volji, izključiti iz razlogov, povezanih z nastankom „izrednih razmer“. Sodišče namreč poudarja, da se lahko izredne razmere nanašajo samo na določen let določenega dne, kar torej ne more veljati za zavrnitev vkrcanja, ki je posledica prerazporeditve letov zaradi izrednih razmer, ki so vplivale na enega od predhodnih letov.

Kljub temu Sodišče opozarja, da ta sklep letalskim prevoznikom ne preprečuje, da pozneje zahtevajo nadomestilo od katere koli osebe, ki je povzročila zavrnitev vkrcanja, vključno s tretjimi. S takim nadomestilom se lahko omili oziroma izniči finančno breme, ki ga nosijo prevozniki.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben primer.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.